

ха зема была еше праздна и гола; за то заповѣда Творецъ всакакво трѣвно быліе кѣпины и дресеса да ѣ покрийѣтъ, и да искаратъ сѣма, отъ което ставатъ, прозавеніа тѣ; но за да оубрѣжѣтъ тѣлѣ нѣжна е была топлина: зато.

Въ четвъртый день направи Богъ слднце то, мѣснца и звѣзды тѣ, и нареди всакомѣ мѣсто то и теченіе то, споредъ което выва день и ношь, година съ врѣмена та си, то есть пролѣтъ, лѣто, есень и зима.

Въ пятый день рече Богъ: нека вѣдѣтъ въ воды тѣ и по въздуха живи твари (неща), той часъ вскипѣ вода та съ рыбы и въздуха съ птицы.

Въ шестый день направи Богъ и на зема та такожде животный отъ най голѣмый выдъ до най дресны тѣ вѣбо-лечки, които покрыватъ шѣмы тѣ трѣвы тѣ, и цвѣтове тѣ; на конецъ направи Богъ чловѣка, сздание разѣмно и достойно да познава какъ все што са види, то Богъ е сздалъ за негово то, благополчїе. И за то трѣба да мѣ са радва и да мѣ отдава слава.

А въ седмый день прѣстана Богъ отъ всички тѣ си дѣла. Благоизволи сирѣчь така: Съ примѣра си да наѣчи насъ Богъ превлагїи, да работимъ и мы шесть дни, а въ седмый, които е оу насъ сватал недѣла, отъ сички тѣ си дѣла да прѣстаниме, и така цѣлый той день да посватиме, само на Богопочтенїе и на разсмотренїе на Божїи тѣ дѣла, които даватъ намъ радость и веселїе. (1)

§. 2. Адамъ първый чловѣкъ.

Богъ взе прѣсть отъ зема та и направи чловѣческо то тѣло, дади мѣ кости, мясо, кровь и пать тѣхъ тѣлесены чвѣства, но не е было ѣще образъ и подовїе Божїе. За то Богъ вдѣхна въ лице то мѣ, и мѣ подари съ това дѣшя живѣ и везсмертїя, които начна да мысли и да желе, и да дви-

(1) Быт. а, 1—6 1—5.